வீரத்துகள்

லெப். மாதவன்

அன்பின் மாதவனண்ணா,இப் போது நான் 'ஓ மரணித்த வீரனே! உன் சீருடைகளை எனக்குத்தா' என்ற பாடலைக்கேட்பது இல்லை. அதை ரசிக்கக் கூடிய ளவுக்கு எனது மனம் ஒரு நிலை யில் இருக்காது. 29-11-91 அன்று கொடுவாமடுவில் சிறிலங்கா இராணுவத்தினர் மீது தாக்குதல் மேற்கொள்ளப்புறப்படும் போது நீங்கள் நடந்து கொண்டவிதம் கண்ணில் தோன்றும். உங்களது ட்றவலிங்பாக், புகைப்படஅல்பம், சேர்ட் ஜீன்ஸ் எல்லாவற்றையுமே ஒவ்வொருக்கும் ஒவ்வொன்றாக பகிர்ந்து கொடுத்தீர்கள். நீங்கள் அணிந்திருந்த ஆடைகள் மட் டுமே எஞ்சியிருந்தன. ஏன் அப் படிச் செய்தீர்கள்? உங்களது வீரச் சாவுத் திகதி இதுதான் என்பது உங்களுக்கு எப்படி இவ்வளவு நிச்சயமாகத் தெரிந்தது?

அந்தத் தாக்குதலில் 12 இரா ணுவத்தினர் கொல்லப்பட்டனர். 11 பேர் படுகாயமடைந்தனர். நாம் பல றைபிள்களைக் கைப்பற்றி

னோம் என்றாலும் சோகத்துடன் தான் முகாம் திரும்பினோம். எமது தளபதி ஜோய் அண்ணா, நீங்கள், றோயல்,தீபன் ஆகிய நால்வரையும் அல்லவா அத்தாக் குதலில் இழந்தோம், தாக்குதல் முடிந்து வந்ததும் உங்களது ஜீன்ஸ், சேர்ட் போன்றவற்றைப் பெற்றவர்கள் அவற்றைக் கையி லெடுத்துக் கொண்டு பட்ட வேதனை...

'மரணித்த வீரனே ! பாடலில் மரணித்தவனிடம் தான் அதைத் தருமாறு குறிப்பிடப்படுகிறது. ஆனால் நீங்களே மரணிக்கும் முன்னரே அவற்றைத் தந்து விட் டுச் சென்றீர்கள். மரணித்த பின் னர் உங்கள் ஆயுதத்தை மட்டு மல்ல- அத்தாக்குதலில் எல் லோருக்கும் முன்னதாக நீங்கள் ஓடோடிச் சென்று கைப்பற்றிய ஆயுதத்தையும் தந்தீர்கள். இப் போது சொல்லுங்கள்- அந்தப் பாடலை எப்படி ரசிப்பது?

உங்களுக்கு அன்றுதான் வீரச் சாவைச் சந்திப்பீர்கள் என்பது உறுதியாகத் தெரிந்தது. ஆனால் எமக்கு அப்படித் தெரியவில்லை. ' நான் இன்றைக்கு திரும்பி வாறேல்ல' என்று சொன்னபோது வழக்கமாக எல்லாத் தாக்குதல் களுக்கும் போகும் போது சொல் வதைத்தான் சொல்கின்றீர்கள் என நினைத்தோம். வழக்கத் துக்கு மாறாக உங்களது உடை மைகளைக் கையளித்ததற்கு இப் டியொரு அர்த்தத்தை கற்பிக்க வில்லை. தாக்குதலுக்குப் போச வேண்டிய அவசரத்தில் அந்த மாதிரியா சிந்தனைக்கும் நேரம் கிடைக்கவில்லை. இதை நாம் அப்படி நினைக்காததற்கு இன் னுமொரு காரணம் இருந்தது.' சாவுக்கே உங்களை நெருங்கப் பயம்'எனத் திடமாக நாங்கள் நம் பினோம். வந்தாறுமூலையில் பதுங்கியிருந்த இராணுவத்தினர் நடத்திய தாக்குதலில் கழுத்தி லும், இடுப்பிலும் காயமுற்று 'இனி பிழைக்கவே முடியாது' என்றி ருந்த நிலையிலும் தப்பினீர்கள். யாழ்ப்பாணத்திற்கு வைத்தியத் திற்காக அனுப்பப் பட்டு உங்கள் பழைய குரலை மட்டும் இழந்த நிலையில் திரும்பி வந்தீர்கள். அதனால் உங்களுக்கு இனிச் சாவே இல்லை என நம்பினோம். அப்படியெல்லாம் எமக்கு நம்பிக் கையூட்டிய நீங்கள் இந்தத் தாக் குதலில் மட்டும் ஏன்?

உங்களது காற்சட்டைப் பையி னுள் கண்டெடுத்த உங்கள் வாழ்க் கையினைப் பற்றிய குறிப்புக்களை நான் வாசித்தேன். அதை நீங்கள் முடிக்கவில்லை. அதை நீங்கள் முடிக்கும் வரை அந்த ரவை (உங் களைச் சந்தித்த) காத்திருக்க வில்லை. தமிழினம் போராட நிர்ப் பந்திக்கப்பட்டுள்ளது' என்ற செய் தியைச் சொல்லும் உங்கள் வர லாற்றுக் குறிப்பினை எமது மக் களுக்குச் சொல்கிறேன்.

எனது வாழ்க்கையில் நடந்த சம் பவங்கள்

* நான் எனது தாய் தந்தையுடன் இருக்கும் போது நடந்த துன்பங் கள்

*

1- நான் பிறந்த- இடம் முதூரில் பின் கிளிவெட்டியில் சில கால மாய் வாழ்ந்தேன். சிறுவனாக இருந்த போது-

1972 ஆம் ஆண்டு சிங்களம் தமிழ் என்ற (சேர்வரா) குழப்பத்தினால் நான் எனது தாய் தந்தையுடன் அகதிகளாக வந்தாறுமூலைக்கு வந்தோம். பின் சில வருடம் இருந்தேன். எனக்குச் சகோதரர் கள்- 10 பேர் இதில் அக்கா இர ண்டு பேர். எனக்கு அண்ணன் ஒருவர் தான். மற்றவர்கள் தம்பி மார் 6 பேர். எல்லோரும் ஒன்றாக இருக்கும் போது எனது அக்கா திருமணமானார். அதன் பின் அண்ணன் திருமணமாகி விட் டார். அதன் பிறகு 6 மாதத்தால் எனது அப்பா இறந்து விட்டார். 3 மாதத்தால் எங்கள் ஊரில் கண் ணிவெடி நடந்தது. அதில் எங்கள் வீடு எரிக்கப்பட்டது. நாங்கள் பின் அகதிகளாய் ஓடிச் சென்றோம். கொஞ்சநாள் . எங்கள் சேனை வாடியில் எனது தாயுடனும் சகோதரர்களுடனும் இருந்தேன்.

இருக்கும் வேளை எங்கள் எல் லோரையும் அண்ணன் தான் பார்த்து வந்தார். எங்களுக்காக என் அண்ணன் சாமான் எடுக்க ஊருக்குச் சென்ற வேளை ஆமி அண்ணனைச் சுட்டு விட்டான். நாங்கள் கேள்விப்பட்டதும் கத் தினோம் கதறினோம்.
பின் என்ன செய்வது? நானும் எனது அடுத்த தம்பியும் அம்மா வைப் பார்த்து வந்தோம். நான்- ஐந்தாம் வகுப்பில் பள்ளியை விட்டு விலகி நான் குருவிக்கா வலுக்கு போனேன். 1- வருடம் நின்றேன். சம்பளம் எடுக்கேன். அம்மாவிடம் கொடுப்பேன். மற்ற தம்பிமாரைப் படிக்க வைக்க வேண்டும் என்று கஸ்டப்பட்டு உழைத்தேன். வெள்ளாமை வெட் டுவேன், வரம்பு கட்டுவேன். இப் படி எல்லாம் மூன்று வருடம் இருந்தேன். எனக்கு அடுத்த தம்பி படித்துக் கொண்டு இருந் தவன், பத்தாம் வகுப்பு பிறகு அவனும் விலகி வேலைகள் செய்து திரிந்தான். எனக்கு உத வியாகத் திரியும் போது ஒரு வாடிக்கு வேலைக்குச் சென்றான். அந்த நேரம் இந்திய சிவத்தப் பாலத்தை நோக்கி வந்த இந்திய இராணுவம் எனது தம்பியைப் பிடித்து வந்தது. சிவத்தப் பாலத் துக்கு அவடத்தில் வைத்து வெட் டிக் கொன்றனர். அவ்விடத்தில் தாட்டனர் இந்திய வெறியர்கள். எனக்குத் தாங்க முடியாத வேதனை!

எனது அம்மா, அப்பாவை நினைத்துக் கத்துவார். அண் ணனை நினைத்துக் கத்துவார். தம்பியை நினைத்துக் கத்துவார். என்னால் பார்க்க முடியாது. அம் மாவுடன் 5 தம்பிமார், 1- அக்கா இவர்களை நான் விட்டுப் போட்டு 1989-8.10- ஆம் திகதி இயக்கத்தில் சேர்ந்தேன். நான் அம்பாறையில் நடந்த 7-ம் றெயி னிங் பெச்சில் எடுத்தேன். மனோ மாஸ்டர் தலைமையில் றெயினிங் நடந்தது. எங்கள் றெயினிங் முடிந் ததும் கண்ணன் குறூப்பில் இருந் தேன். அதேவேளை எனது தாயார் ஒரு வருடத்திற்குப் பிறகு என்னைச் சந்தித்தார். மல்வத் தையில் வைத்து உங்களால் முடிக்கப்படாத அந்த வரலாற்றுக் குறிப்பு இவ்வாறுதான் அமைந் தது.

தமிழீழத்தின் எல்லைப்புறக் கிராமங்களில் ஒன்றாக மல்வத் தையில் கண்ணன் அண்ணாவின் குழுவில் ஒரு உறுப்பினராக இருக்கும் போதுதான் மீண்டும் போர் தொடங்கியது. நீங்கள் கல் முனைப் பொலிஸ் நிலையம், இரா ணுவ முகாம் என்பனவற்றின் மீது தாக்குதல் தொடுத்தீர்கள். உங் களது தாக்குதலுக்கு முகம் கொடுக்க முடியாத இராணுவத் தினர் உயிரிழந்த தங்கள் சகாக் களின் உடல்கள், ஆயுதங்களை என்பனவற்றைக் கைவிட்டு கடல் வழியாகத் தப்பிச் சென்றனர்.

தொடர்ந்து அட்டாளைச்சேனை, தன்னாமுனை ஆகிய பகுதிகளில் சிங்களப்படையினருக்குப்பாடம் புகட்டினீர்கள். கழுவங்கேணியில் நீங்கள் நடத்திய தாக்குதலில் குண்டு துளைக்காத கவசங்க ளால் உங்கள் உயிரைக் காக்க முடியாது என்று அவர்களுக்குப் புரியப்படுத்தினீர்கள்.

இக்காலகட்டத்தில் தான் நீங்கள் எங்களுக்கு அறிமுகமானீர்கள். ஒழுக்கத்திலும், கட்டுப்பாட்டிலும் இறுக்கமான போக்கைக் கடைப் பிடிக்கும் நீங்கள் மற்றவர்களும் அதேபோலவே இருக்க வேண் டுமென வலியுறுத்துவீர்கள். இவற் றுக்கு மாறாக யாராவது நடக்க முயன்றால் உங்களுக்குக் கெட்ட கோபம் வரும். முகாமில் நீங்கள் கவிதை இயற்றுவீர்கள். நீங்களே இயற்றிய பாடல்களை இசைய மைத்துப் பாடுவீர்கள். அத்துடன் தேனிசை செல்லப்பாவின் பாடல் என்றால் உங்களுக்குப் பிடிக்கும்.

கொச்சத்தனமான அர்த்தம் கொண்ட பாடல்களைக் கேட்டு மந்தமாகியிருந்த எங்கள் செவி களில் புரட்சியும், விடுதலையும் பாயலாயின. இந்த இனிமையான

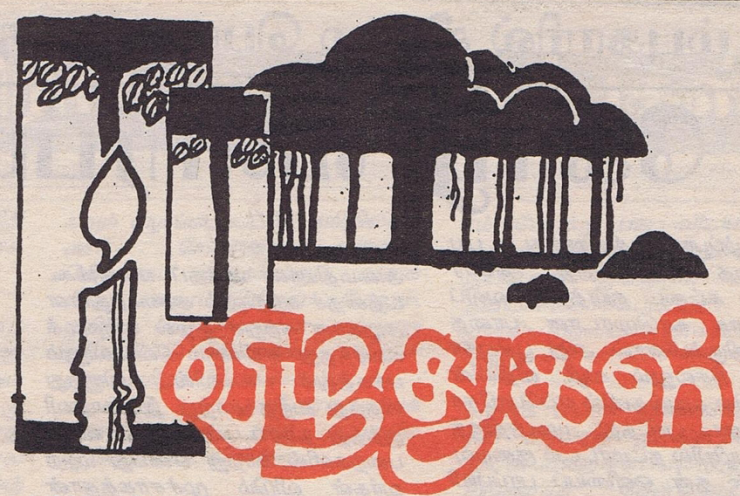

வாழ்க்கையில் இடையிடையே தாக்குதலுக்குக் கிடைக்கும் சந் தர்ப்பங்கள் எங்களை உற்சாக மூட்டும். அதிலும் வடமுனைப் பகுதியில் இடம் பெற்ற தாக்குதல் கள் மூன்றும் தனித்தனி வரலா றாயிற்றே. எவ்வளவு ஆயுதங்க ளைக் கைப்பற்றினோம்? ஒவ் வொரு தாக்குதலின் முடிவிலும் சுமக்க முடியாத சுமைகளுடன் திரும்புவோம். பசி வயிற்றைப் பிடுங்கும். ஆனால் மனதில் நிறைவிருக்கும். கயிற்றின் உத வியுடன் ஆறுகளைக் கடப்பது- முப்பதுக்கும் மேற்பட்ட மைல் தூரத்தை நடந்து வருவது-எது வுமே துன்பமாயிராது எமக்கு உங் களது பகிடிகள்தான் இவற்றை மறைத்து வைத்து விடுமே.

ஜோய் அண்ணாவின் தலைமை யில் இடம் பெற்ற சித்தாண்டி பொலீஸ் நிலையத் தாக்குதல் பெற்ற வெற்றியில் எப்படியெல் லாம் சந்தோசப்பட்டோம். இன் னும் என்னென்னவெல்லாம் செய்ய வேண்டுமென்று கூறினீர் கள்? அப்போதெல்லாம் " நான் இல்லாத நிலையில் நீங்கள் தான் செய்ய வேண்டும்" என்று கூற வில்லையே?

உங்களை நாம் பிரிந்த அந்தக் கொடுவாமடுத் தாக்குதலில் தான் எப்படிச் செயற்பட்டீர்கள்? வேகமாக ஓடிச்சென்று எதிரியின் றைபிளைக் கைப்பற்றிக்கொண்டு திரும்பி ஓடி வரும்போது தான் ஆயுதங்களை எமக்குத் தந்த மர ணித்த வீரனானீர்கள் நீங்கள்.

" எங்கள் தோழர்களின் புதைகுழி யில் மண் போட்டுச் செல்கின் றோம்" - இதுதான் நீங்கள் அடிக் கடி விரும்பிப் படிக்கும்- கேட்கும் பாடல். தொண்டையில் கூடுபட்டு உங்கள் குரல் எம். ஜி. ஆரின் குரல்போல் வந்த பின்னரும் கூட அந்தப் பாட்டைப் பாடுவீர்கள் அதையெல்லாம் இன்று நினைக் கும்போது... உங்களுக்கு மண் போடும் சந்தர்ப்பம் எனக்குக் கிடைக்கவில்லை. அத்தாக்குத லில் காயமடைந்திருந்ததனால் எனக்கு அந்தச் சந்தர்ப்பம் அளிக் கப்படவில்லை.
நான் சுகமாகி மட்டக்களப்புக்கு வந்ததும் உங்கள் புதைகுழியிருக் கும் முகாமுக்கு வருவேன்.அங்கு உங்கள் அபிமானப் பாடலான " எங்கள் தோழர்களின் புதைகுழி யில்" என்ற பாடலைப் பாடமாட் டேன். நான் பாடப்போவது " எதி ரிகளின் பாசறையைத் தேடிப் போகின்றோம்" என்ற பாடலைத் தான்.

வதன்

யாழ் நிலப் பயன்பாடு திட்டமிட குழுநியமனம்

யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் நிலப்பயன்பாட்டைத் திட்டமிடு வதற்காக ஒரு குழு தெரிவு செய் யப்பட்டுள்ளது. யாழ்ப்பாணப் பல் கலைக்கழக புவியியற்துறைத் தலைவர் செ. பாலச்சந்திரன் தலைமையில் நியமிக்கப்பட் டுள்ள இக் குழுவினர் யாழ்மா வட்டத்தின் நிலப்பயன்பாடு தொடர்பான வரைபடங்களைத் தயாரிப்பது, தரவுகளைப் பெறுவது என்பவற்றின் ஊடாக நிலப்பயன் பாட்டிற்கான திட்டத்தை வகுக் கவுள்ளனர்.

அத்துடன் திட்டமிட்ட அடிப்ப டையில் பயிரிடுவதற்குப் பொருத் தமான எண்ணெய் வித்துக்களை தெரிவு செய்யவும், தெரிவு செய்யப் பட்ட எண்ணெய் வித்துக்களை பயிரிடுவதற்குப் பொருத்தமான பிரதேசங்களை தேர்வு செய்யவும் ஒரு குழு நியமிக்கப்பட்டுள்ளது. இக் குழுவின் சிபாரிசுகளின் அடிப்படையில் பயிர்ச்செய்கை யில் ஈடுபடும் விவசாயிகளுக்கு விவசாய விரிவாக்கப் பகுதி மற் றும் விவசாய ஆராய்ச்சிப் பகுதி ஆகியவற்றுடன் இணைந்து தமி ழீழ ஆய்வு நிறுவனம் உதவிகளை மேற்கொள்ளவுள்ளது.